

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ที่มาและความสำคัญของปัญหา

ปัจจัยสำคัญที่จะพัฒนาอุตสาหกรรมของประเทศให้เจริญก้าวหน้าประสบผลสำเร็จได้นั้นก็คือ บุคลากร ซึ่งเป็นฟันเฟืองหลักที่จะผลักดันให้องค์กรธุรกิจอุตสาหกรรมสามารถดำเนินการให้บรรลุผลสำเร็จตามความมุ่งหมายได้ ขวัญและกำลังใจที่ดีของบุคลากรส่งผลกระทบต่อการทำงานที่มีประสิทธิภาพ ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมจำเป็นต้องให้ความสำคัญกับการดูแลบุคลากรในองค์กรให้มีสภาพแวดล้อมในการทำงานที่ดี มีความปลอดภัย และสุขภาพอนามัยที่ดีอย่างสม่ำเสมอโดยถือเป็นนโยบายหลักขององค์กร เพื่อก่อให้เกิดสัมฤทธิ์ผลภายในองค์กร กระทรวงอุตสาหกรรมโดยสำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม (สมอ.) ได้เล็งเห็นความสำคัญในเรื่องอาชีวอนามัยและความปลอดภัยในการปฏิบัติงานของบุคลากรในหน่วยงานจึงได้กำหนดมาตรฐานระบบการจัดการอาชีวอนามัยและความปลอดภัย มอก.18001 ขึ้นเพื่อให้ผู้ประกอบการและหน่วยงานต่าง ๆ ได้นำมาใช้ในการพัฒนาระบบการควบคุมความปลอดภัยและการป้องกันอุบัติเหตุของบุคลากรในองค์กรให้สอดคล้องกับมาตรฐานดังกล่าว ซึ่งนอกจากจะก่อให้เกิดประโยชน์ต่อบุคลากรขององค์กรแล้ว สังคมชุมชนโดยรอบก็จะได้รับการคุ้มครองความปลอดภัยพร้อมกันไปด้วย ทำให้เกิดสัมพันธภาพที่ดีระหว่างกัน

อย่างไรก็ตามในปัจจุบันพบว่า อุบัติเหตุที่เกิดจากการทำงานนั้นยังมีอัตราที่เพิ่มขึ้น ดังจะเห็นได้จากตารางที่ 1.1 แสดงจำนวนผู้ประสบอันตรายและเจ็บป่วยเนื่องจากการทำงาน เป็นรายเดือนในปี พ.ศ.2552 ซึ่งจำแนกตามความรุนแรง และจากตารางที่ 1.2 แสดงจำนวนผู้ประสบอันตรายและเจ็บป่วยเนื่องจากการทำงาน ปี พ.ศ.2553

ตารางที่ 1.1 จำนวนผู้ประสบอันตรายและเจ็บป่วยเนื่องจากการทำงาน จำแนกตามความรุนแรง และรายเดือน ปี พ.ศ.2552

ปี พ.ศ.2552	จำนวนผู้ ประสบอันตราย	ตาย	ทุพพลภาพ	สูญเสียอวัยวะ	หยุดงาน	หยุดงาน
				บางส่วน	เกิน 3 วัน	ไม่เกิน 3 วัน
ม.ค.	11,474	55	1	357	2,848	8,213
ก.พ.	10,097	43	4	262	2,504	7,284

ตารางที่ 1.1 (ต่อ)

ปี พ.ศ.2552	จำนวนผู้ ประสบอันตราย	ตาย	ทุพพลภาพ	สูญเสียอวัยวะ บางส่วน	หยุดงาน เกิน 3 วัน	หยุดงาน ไม่เกิน 3 วัน
มี.ค.	9,886	37	-	284	2,459	7,106
เม.ย.	9,592	37	1	298	2,463	6,793
พ.ค.	12,512	40	1	332	3,293	8,846
มิ.ย.	15,406	67	-	338	4,077	10,924
ก.ค.	13,190	56	1	171	3,522	9,440
ส.ค.	13,494	48	-	140	3,680	9,626
ก.ย.	14,880	53	-	87	4,188	10,552
ต.ค.	13,390	55	-	74	3,737	9,524
พ.ย.	13,299	61	-	30	3,777	9,431
ธ.ค.	12,216	45	-	10	3,302	8,859
รวม	149,346	597	8	2,383	39,850	106,598

ที่มา : กองทุนเงินทดแทน (2553)

ตารางที่ 1.2 จำนวนผู้ประสบอันตรายและเจ็บป่วยเนื่องจากการทำงาน ปี พ.ศ.2553

ปี พ.ศ.2553	จำนวนผู้ ประสบอันตราย	ตาย	ทุพพลภาพ	สูญเสียอวัยวะ บางส่วน	หยุดงาน เกิน 3 วัน	หยุดงาน ไม่เกิน 3 วัน
ม.ค.	11,474	48	0	62	3,254	8,110
ก.พ.	12,017	53	0	26	3,463	8,475
มี.ค.	14,484	63	1	11	3,740	10,669
รวม	37,975	164	1	99	10,457	10,669

ที่มา : กองทุนเงินทดแทน (2553)

จากตารางที่ 1.2 ในปี พ.ศ.2553 ตั้งแต่เดือน มกราคม – มีนาคม มีผู้ประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยเนื่องจากการทำงานมีจำนวนสูงถึง 37,975 คน ซึ่งเพิ่มขึ้นจากช่วงเดือน มกราคม – มีนาคม ของปี พ.ศ.2552 จำนวน 6,518 คน หรือร้อยละ 20.7 และจำนวนดังกล่าวคิดเป็นร้อยละ 25.5 ของจำนวนผู้ประสบอันตรายเนื่องจากการทำงานในปี พ.ศ.2552 โดยสาเหตุที่เกิดขึ้นนั้นมีหลายประการ ดังนั้นผู้ประกอบการหรือเจ้าของโรงงานอุตสาหกรรมจะต้องมีหลักปฏิบัติ หรือมีนโยบายที่ชัดเจนในการลดอุบัติเหตุอันเกิดจากการทำงานในสถานประกอบการ และการให้ความเชื่อมั่น

ด้านความปลอดภัยในการทำงานแก่คนงาน เพื่อให้การทำงานมีความปลอดภัย ซึ่งคือสภาพที่ไม่มี ภัยอันตราย ความปลอดภัยในการทำงานจึงหมายถึง การทำงานที่ปราศจากอันตราย ไม่เสี่ยงต่อ การเกิดอุบัติเหตุ กล่าวคือ ไม่ก่อให้เกิดสิ่งต่าง ๆ ได้แก่ การเจ็บป่วย หรือเป็นโรค การบาดเจ็บ พิการ หรือตาย ทรัพย์สินเสียหาย เสียเวลา ขบวนการผลิตหยุดชะงัก คนงานเสียขวัญและกำลังใจในการ ทำงาน กิจกรรมเสียชื่อเสียง ซึ่งทั้งหมดล้วนแต่เป็นผลเสียทั้งสิ้น

อุทสาหกรรมเรือพระจุลจอมเกล้า กรมอุทสาหกรรม ก่อตั้งขึ้นเมื่อปี พ.ศ. 2524 ณ ตำบลแหลมฟ้าผ่า อำเภอสัตหีบ จังหวัดสมุทรปราการ บนเนื้อที่ประมาณ 400 ไร่ ปัจจุบันมีกำลังพลทั้งสิ้น ประมาณ 1,500 คน และในจำนวนนี้เป็นเจ้าหน้าที่ฝ่ายผลิต จำนวน 839 คน ซึ่งมีภารกิจในการซ่อม สร้าง คัดแปลงแก้ไข และติดตั้งอุปกรณ์ต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับเรือของกองทัพเรือ ดังนั้นจึงมีงานที่ แตกต่างและหลากหลายประเภทที่ไม่เหมือนกัน อันเป็นสาเหตุที่ทำให้การควบคุมและป้องกัน อันตรายที่อาจเกิดขึ้น ได้จากอุบัติเหตุจากการทำงานกระทำได้ยากขึ้น อุทสาหกรรมเรือพระจุลจอมเกล้า จึงได้ให้ความสำคัญต่อปัญหาความปลอดภัย โดยมีการบังคับใช้มาตรการ ข้อบังคับ และกฎระเบียบ เกี่ยวกับความปลอดภัยในการปฏิบัติงานของอุทสาหกรรมเรือพระจุลจอมเกล้า เพื่อให้กำลังพลของ อุทสาหกรรมเรือปฏิบัติตาม เพื่อเป็นการป้องกันการเกิดอุบัติเหตุต่าง ๆ และเพื่อสุขภาพของกำลังพล ทุกคนของอุทสาหกรรมเรือ และในปัจจุบันได้มีการจัดทำโครงการที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาระบบ ควบคุมความปลอดภัยและการป้องกันอุบัติเหตุของบุคลากรในอุทสาหกรรมเรือ พระจุลจอมเกล้า เพื่อให้ สอดคล้องกับมาตรฐานมาตรฐานระบบการจัดการอาชีวอนามัยและ ความปลอดภัย มอก. 18001 คือ โครงการส่งเสริมงานอาชีวอนามัย และความปลอดภัยในการทำงานของโรงงานในสังกัดอุทสาหกรรมเรือ พระจุลจอมเกล้า ซึ่งจะมีเจ้าหน้าที่ของกรมแพทย์ทหารเรือมาดำเนินการให้คำปรึกษา ตรวจสอบและ ประเมินผลเป็นประจำทุกปี

จากสถิติอุบัติเหตุที่เกิดขึ้นของอุทสาหกรรมเรือพระจุลจอมเกล้า ตั้งแต่ ปี พ.ศ. 2547 – 2549 มี จำนวนอุบัติเหตุเกิดขึ้นจากการบันทึกไว้ จำนวน 32 ครั้ง และเมื่อเปรียบเทียบกับสถิติของปี พ.ศ. 2550 – 2552 มีจำนวนอุบัติเหตุเกิดขึ้น 42 ครั้ง (รายละเอียดตามตารางที่ 1.3)

ตารางที่ 1.3 จำนวนเจ้าหน้าที่อุทสาหกรรมเรือพระจุลจอมเกล้า กรมอุทสาหกรรมเรือ ประสบอันตรายและ เจ็บป่วยเนื่องจากการทำงานตั้งแต่ปี พ.ศ.2547 - 2552

ปี พ.ศ.	จำนวนผู้ ประสบอันตราย	ตาย	ทุพพลภาพ	สูญเสียอวัยวะ บางส่วน	หยุดงาน เกิน 3 วัน	หยุดงาน ไม่เกิน 3 วัน
2547	10	-	0	1	2	7
2548	10	-	0	0	3	7
2549	12	-	0	0	3	9

ตารางที่ 1.3 (ต่อ)

ปี พ.ศ.	จำนวนผู้ ประสบอันตราย	ตาย	ทุพพลภาพ	สูญเสียอวัยวะ บางส่วน	หยุดงาน เกิน 3 วัน	หยุดงาน ไม่เกิน 3 วัน
2550	13	-	0	1	3	9
2551	14	1	0	0	3	10
2552	15	-	0	1	4	10
รวม	74	1	0	3	18	51

ที่มา: แผนกนิรภัยการช่าง กองกำลังพล อุทการเรือพระจุลจอมเกล้า กรมอุทการเรือ

จากจำนวนผู้ที่ประสบอันตรายของพนักงานอุทการเรือพระจุลจอมเกล้าตามตารางที่ 1.3 พบว่ามีจำนวนที่สูงขึ้นทั้ง ๆ ที่ได้มีการบังคับใช้มาตรการ ข้อบังคับ และกฎระเบียบ เกี่ยวกับความปลอดภัย และจัดทำโครงการส่งเสริมงานอาชีวอนามัย และความปลอดภัยในการทำงาน โดยผู้ประสบอุบัติเหตุในการทำงานเกือบทั้งหมดเป็นพนักงานฝ่ายผลิต ซึ่งลักษณะงานมีโอกาที่จะเกิดอุบัติเหตุจากการปฏิบัติงานสูง การมีทักษะในการใช้เครื่องมืออุปกรณ์ต่าง ๆ รวมถึง ความรู้ ความเข้าใจ และพฤติกรรมด้านความปลอดภัยของพนักงานฝ่ายผลิตเอง ก็เป็นอีกปัจจัยที่ทำให้มีความเสี่ยงในการเกิดอุบัติเหตุจากการทำงานเพิ่มมากขึ้นเช่นกัน ดังนั้นฝ่ายผลิตจึงเป็นหน่วยหลักที่มีความสัมพันธ์กับการนำหลักด้านความปลอดภัยไปใช้ในการปฏิบัติงานมากกว่าหน่วยงานอื่น ฝ่ายผลิตประกอบด้วยหน่วยงานต่าง ๆ ดังนี้

1. กองบริหารงานซ่อมสร้าง มีหน้าที่ วางแผนงาน กำกับการ และประสานงานเกี่ยวกับการซ่อมสร้างให้เป็นไปตามกำหนดเวลา เสนอแนะและดำเนินการวิธีด้านวิศวกรรมอุตสาหกรรมให้แก่โรงงานต่าง ๆ พัฒนาวิธีการซ่อม และสร้าง ตลอดจนดำเนินงานการอยู่ โดยมีแผนกต่าง ๆ ดังนี้

1.1 แผนกกำกับการซ่อมสร้าง มีหน้าที่ จัดทำแผนงาน รวบรวมข้อมูล และควบคุมงานซ่อมสร้างเรือให้เสร็จตามแผน

1.2 แผนกกำกับการซ่อมสร้าง มีหน้าที่ ประสาน และกำกับการสร้างให้เสร็จตามกำหนดกำหนดที่เทียบเรือ วางแผนการเคลื่อนย้าย อำนวยการณ์นำเรือ เข้า – ออก อยู่ และให้บริการแก่เรือ

1.3 แผนกโรงงาน มีหน้าที่ ดำเนินการด้านวิศวกรรมอุตสาหกรรม ให้แก่ กองโรงงาน อำนวยการณ์ด้านการจัดหา ควบคุมปรนนิบัติบำรุง จัดทำประวัติตรวจสอบสภาพ ซ่อมและติดตั้งเครื่องมือกล เครื่องมืออื่น ๆ ประจำโรงงาน และเครื่องปรับอากาศภายในหน่วยทั้งหมด พัฒนามาตรฐานการซ่อม สร้าง จัดทำและปรับปรุงเอกสารเกี่ยวกับมาตรฐานวิธีดำเนินการร่วมกับหน่วยที่เกี่ยวข้อง

2. กองโรงงานเรือเหล็ก มีหน้าที่ ดำเนินการ ซ่อม สร้าง คัดแปลง แก้ไข ทดสอบเครื่องจักรกล และอุปกรณ์ของเรือในสาขากลจักร โดยมีโรงงานย่อย ดังนี้

2.1 โรงงานต่อเรือเหล็ก มีหน้าที่ ขยายแบบ ทำแบบทาบ และแม่แบบ ใช้เครื่องมือจักรกล ในการตัด ขึ้นรูป ทำหน้าแปลน วางผัง ซ่อมสร้าง ติดตั้ง เปลี่ยนชิ้นส่วนตัวเรือและ โครงสร้างที่ทำ ด้วยเหล็กและอลูมิเนียม หรือทำด้วยท่อ ดีเหล็กขึ้นรูปขึ้นชิ้นส่วนต่าง ๆ

2.2 โรงงานซ่อมหม้อน้ำ มีหน้าที่ ติดตั้ง ซ่อมและทดลองหม้อน้ำ เต่า หม้อดับ ไอ

2.3 โรงงานช่างท่อ มีหน้าที่ ติดตั้ง ซ่อมและทดลองระบบท่อทุกชนิด เครื่องสุขภัณฑ์และ ส่วนประกอบ

2.4 โรงงานโลหะแผ่น มีหน้าที่ ทำรูปพรรณ ซ่อม สร้าง ติดตั้ง ส่วนประกอบตัวเรือ และ อุปกรณ์ต่าง ๆ ที่เป็นโลหะแผ่น

3. กองโรงงานเครื่องกล มีหน้าที่ ดำเนินการ ซ่อม สร้าง คัดแปลง แก้ไข เครื่องจักรกล และ อุปกรณ์ของเรือในสาขากลจักร โดยมีโรงงานย่อย ดังนี้

3.1 โรงงานปรับซ่อมเครื่องยนต์ มีหน้าที่ ซ่อมเครื่องยนต์น้ำมันใส เครื่องยนต์ดีเซล ตลอดจนปรับซ่อมทดสอบศูนย์ ถอดและประกอบเพลลาใบจักร ใบจักร และหางเสือ

3.2 โรงงานปรับซ่อมเครื่องไอน้ำและกังหันก๊าซ มีหน้าที่ ซ่อมเครื่องแรงดันทุกแบบ เครื่องจักรช่วย และเครื่องจักรอื่น ๆ เครื่องไอน้ำ เครื่องกังหันไอน้ำ และก๊าซ ตลอดจนปรับซ่อม ทดสอบศูนย์ถอดและประกอบเพลลาใบจักร ใบจักรและหางเสือ

3.3 โรงงานเครื่องกล มีหน้าที่ ผลิต ซ่อมชิ้นส่วนเครื่องจักรกล โดยใช้เครื่องมือต่าง ๆ และทำการ อบ ชุบ โลหะ

3.4 โรงงานหล่อหลอม มีหน้าที่ หล่อโลหะพรรณต่าง ๆ เทพลงแข็ง เคลือบ โลหะด้วยความร้อน การพอกเพลลา และการพัน โลหะ หรือ เคมีภัณฑ์ป้องกันสนิม

3.5 โรงงานทดสอบเครื่อง มีหน้าที่ ทดสอบเครื่องยนต์ เครื่องไฟฟ้า และสูบต่าง ๆ

4. กองโรงงานเบ็ดเตล็ด มีหน้าที่ ดำเนินการซ่อม สร้าง คัดแปลง แก้ไข ตัวเรือ ส่วนประกอบ ตัวเรือและอุปกรณ์ที่ทำด้วยไม้ ใยแก้ว และพลาสติก เครื่องทำความเย็นของเรือ งานเกี่ยวกับเชือก รอก การอยู่ ช่างเย็บและช่างสี ตลอดจนการเคลื่อนย้ายของหนัก โดยมีโรงงานย่อย ดังนี้

4.1 โรงงานช่างไม้และใยแก้ว มีหน้าที่ ซ่อม สร้าง คัดแปลง แก้ไขตัวเรือ ส่วนประกอบ ตัวเรือและครุภัณฑ์ทำด้วยไม้ ใยแก้ว และพลาสติก รวมทั้งโป๊ะ แพ และครุภัณฑ์ของหน่วย

4.2 โรงงานช่างเย็บ มีหน้าที่ ตัด-เย็บ ผ้า ผ้าใบ หนัง หนังเทียม และพลาสติก

4.3 โรงงานเชือกรอกและการอยู่ มีหน้าที่ ปฏิบัติงานเกี่ยวกับ เชือก เชือกลวด รอก และงาน ประคาน้ำ ปรับหมอน คิงเรือเข้า - ออกอยู่ และขึ้นคาน ยึดตรึง ค้ำยัน ยก เลื่อน เคลื่อนย้ายของหนัก

ตั้งเสา ปั่นจั่น เสากระโจง ถอดและประกอบนั้งร้าน คูแลร์กษาอู่ คานเรือ และแควร์รับเรือ ตลอดจนการใช้และบำรุงรักษาป็นจั่น

4.4 โรงงานช่างสี มีหน้าที่ พ่นสี ทาสี ทาน้ำยาเคลือบผิว และเขียนลวดลายตัวอักษรที่เรือ ครุภัณฑ์ของเรือ และของหน่วย ตลอดจนพันทราย ทำความสะอาดตัวเรือและส่วนประกอบต่าง ๆ ทำความสะอาดถังน้ำ ถังน้ำมันเรือ

4.5 โรงงานช่างเครื่องเย้น มีหน้าที่ ซ่อม สร้าง คัดแปลง แก้ไข ทดลองระบบเครื่องทำความเย็นและเครื่องปรับอากาศที่ใช้ในเรือ และของอู่ทหารเรือพระจุลจอมเกล้า ตลอดจนของหน่วยอื่น ๆ ตามที่จะได้รับมอบหมาย

5. กองโรงงานไฟฟ้า มีหน้าที่ ดำเนินการซ่อม สร้าง คัดแปลง ติดตั้ง รื้อถอน เดินสายทดลองเครื่องไฟฟ้าระบบ และการชุบโลหะ ตลอดจนซ่อมแบตเตอรี่ โดยมีแผนกต่าง ๆ ดังนี้

5.1 แผนกซ่อมเครื่องไฟฟ้า มีหน้าที่ ดำเนินการเกี่ยวกับการซ่อม สร้าง คัดแปลง แก้ไข ติดตั้ง และทดลองเครื่องไฟฟ้า รวมทั้งอุปกรณ์ไฟฟ้าทุกประเภทที่ใช้ในเรือ

5.2 แผนกซ่อมแบตเตอรี่ มีหน้าที่ ซ่อม และประจุไฟแบตเตอรี่

5.3 แผนกชุบโลหะ มีหน้าที่ ชุบ เคลือบโลหะ และอโลหะ ด้วยกรรมวิธีต่าง ๆ

5.4 แผนกเดินสาย มีหน้าที่ ดำเนินการเกี่ยวกับการติดตั้ง โยกย้าย รื้อถอนสายไฟ และอุปกรณ์ที่เกี่ยวข้อง

ดังนั้นผู้วิจัยในฐานะเป็นกำลังพลคนหนึ่งของกองทัพเรือ จึงให้ความสนใจศึกษาด้านความรู้ ทักษะและพฤติกรรมด้านความปลอดภัยของ พนักงานอู่ทหารเรือพระจุลจอมเกล้า กรมอู่ทหารเรือ ในสายงานฝ่ายผลิต และเสนอแนะแนวทางในการปรับปรุงแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นในด้านความปลอดภัยของอู่ทหารเรือพระจุลจอมเกล้า กรมอู่ทหารเรือ ซึ่งจะส่งผลดีต่อผู้ปฏิบัติงานทุกคน และเป็นผลสัมฤทธิ์ต่ออัน โบายทางด้านความปลอดภัยของอู่ทหารเรือ

1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับความรู้ด้านความปลอดภัย ทักษะด้านความปลอดภัยและพฤติกรรมด้านความปลอดภัยของพนักงานอู่ทหารเรือพระจุลจอมเกล้า กรมอู่ทหารเรือ ในสายงานฝ่ายผลิต

2. เพื่อศึกษาลักษณะส่วนบุคคลที่มีผลต่อความรู้ และทัศนคติด้านความปลอดภัยของพนักงานอู่ทหารเรือพระจุลจอมเกล้า กรมอู่ทหารเรือ ในสายงานฝ่ายผลิต

3. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ด้านความปลอดภัย และทัศนคติด้านความปลอดภัยของพนักงานอู่ทหารเรือพระจุลจอมเกล้า กรมอู่ทหารเรือ ในสายงานฝ่ายผลิต

4. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ด้านความปลอดภัย และพฤติกรรมด้านความปลอดภัยของพนักงานอุทหาเรือพระจุลจอมเกล้า กรมอุทหาเรือ ในสายงานฝ่ายผลิต

5. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติด้านความปลอดภัยและพฤติกรรมด้านความปลอดภัยของพนักงานอุทหาเรือพระจุลจอมเกล้า กรมอุทหาเรือ ในสายงานฝ่ายผลิต

1.3 สมมติฐานการวิจัย

1. สมมติฐานที่ 1: พนักงานที่มีลักษณะส่วนบุคคล ได้แก่ อายุ เพศ ระดับการศึกษาสูงสุด ตำแหน่งในการทำงาน อายุงาน การฝึกอบรมเกี่ยวกับความปลอดภัยในการทำงาน การประสบอุบัติเหตุในการทำงาน แตกต่างกันมีความรู้เรื่องความปลอดภัยในการทำงานแตกต่างกัน

2. สมมติฐานที่ 2: พนักงานที่มีลักษณะส่วนบุคคล ได้แก่ อายุ เพศ ระดับการศึกษาสูงสุด ตำแหน่งในการทำงาน อายุงาน การฝึกอบรมเกี่ยวกับความปลอดภัยในการทำงาน การประสบอุบัติเหตุในการทำงาน แตกต่างกันมีทัศนคติด้านความปลอดภัยในการทำงานแตกต่างกัน

3. สมมติฐานที่ 3: ความรู้ด้านความปลอดภัยกับทัศนคติด้านความปลอดภัยในการทำงานของพนักงานมีความสัมพันธ์กัน

4. สมมติฐานที่ 4: ความรู้ด้านความปลอดภัยกับพฤติกรรมด้านความปลอดภัยในการทำงานของพนักงานมีความสัมพันธ์กัน

5. สมมติฐานที่ 5: ทัศนคติด้านความปลอดภัยกับพฤติกรรมด้านความปลอดภัยในการทำงานของพนักงานมีความสัมพันธ์กัน

1.4 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ทำให้ทราบถึงระดับความรู้ด้าน ทัศนคติ และพฤติกรรมด้านความปลอดภัยของพนักงานอุทหาเรือพระจุลจอมเกล้า กรมอุทหาเรือ ในสายงานฝ่ายผลิต

2. ทำให้ทราบถึงลักษณะส่วนบุคคลที่มีผลต่อความรู้ และทัศนคติด้านความปลอดภัยของพนักงานอุทหาเรือพระจุลจอมเกล้า กรมอุทหาเรือ ในสายงานฝ่ายผลิต

3. ทำให้ทราบถึงความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ ทัศนคติ และพฤติกรรมด้านความปลอดภัยของพนักงานอุทหาเรือพระจุลจอมเกล้า กรมอุทหาเรือ ในสายงานฝ่ายผลิต

4. เป็นแนวทางในการเสนอผู้ที่เกี่ยวข้องในการจัดการฝึกอบรมในด้านความรู้ความปลอดภัยของ อุทหาเรือพระจุลจอมเกล้า กรมอุทหาเรือ

5. เป็นแนวทางในการปรับปรุงแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นในด้านความปลอดภัยของอุทหาเรือพระจุลจอมเกล้า กรมอุทหาเรือ

1.5 ขอบเขตงานวิจัย

1. ประชากรที่ใช้เป็นแหล่งข้อมูลในการทำวิจัยในครั้งนี้ เป็นพนักงานช่าง หัวหน้าช่าง และหัวหน้าช่างโรงงาน ของอุทหาเรือพระจุลจอมเกล้า กรมอุทหาเรือ ในสายงานฝ่ายผลิต
2. การวิจัยครั้งนี้ศึกษาเฉพาะความรู้ ทักษะและพฤติกรรมด้านความปลอดภัย
3. การวิจัยครั้งนี้ทำการเก็บข้อมูลในระหว่างเดือน มกราคม 2553 – มีนาคม 2553

1.6 นิยามศัพท์

ความรู้ด้านความปลอดภัย หมายถึง ข้อมูล ข่าวสาร รายละเอียดที่เกี่ยวกับด้านความปลอดภัยที่พนักงานได้รับจากการสังเกต การเรียนรู้ ประสบการณ์ เก็บรวบรวมไว้เป็นความทรงจำสามารถนำมาเป็นองค์ประกอบเพื่อการตัดสินใจในพฤติกรรมด้านความปลอดภัย

ทัศนคติต่อพฤติกรรมด้านความปลอดภัย หมายถึง ท่าที ความรู้สึกของพนักงานที่มีต่อความปลอดภัยอันเนื่องมาจากการเรียนรู้ ประสบการณ์ และเป็นตัวกระตุ้นให้พนักงานแสดงพฤติกรรมด้านความปลอดภัยที่จะเกิดขึ้น ซึ่งมีทั้งด้านบวกและด้านลบ

พฤติกรรมด้านความปลอดภัย หมายถึง การกระทำหรืออาการที่พนักงานแสดงออกขณะที่ทำงานเพื่อความปลอดภัยในการทำงาน

ความปลอดภัยในการทำงาน หมายถึง การทำงานโดยปราศจากอุบัติเหตุหรืออันตรายที่มีโอกาสเกิดขึ้น

ระดับการศึกษา หมายถึง ระดับการศึกษาสูงสุดของพนักงานที่ได้รับการศึกษาตามระบบโรงเรียน แบ่งเป็น ต่ำกว่าปริญญาตรี ปริญญาตรี และปริญญาตรีขึ้นไป

ตำแหน่งในการทำงาน หมายถึง ตำแหน่งของพนักงานที่บรรจุในการทำงานปัจจุบัน แบ่งเป็น หัวหน้าช่าง หัวหน้าช่าง และ ช่าง

อายุงาน หมายถึง จำนวนเต็มปีนับตั้งแต่เริ่มเข้าทำงานในอุทหาเรือพระจุลจอมเกล้า กรมอุทหาเรือ ที่ปฏิบัติงานอยู่จนถึงวันที่ตอบแบบสอบถาม แบ่งเป็น ต่ำกว่า 2 ปี, 2 – 6 ปี และ 6 ปีขึ้นไป

การฝึกอบรมเกี่ยวกับความปลอดภัย หมายถึง การที่พนักงานเคยได้รับการฝึกอบรมจากผู้ที่เกี่ยวข้องกับความปลอดภัยในการทำงานตั้งแต่ที่ได้มาทำงานที่ อุทหาเรือพระจุลจอมเกล้า กรมอุทหาเรือ แบ่งเป็น เป็นประจำทุกปี, นาน ๆ ครั้ง, ครั้งเดียว และไม่เคย

การประสบอุบัติเหตุในการทำงาน หมายถึง การที่พนักงานประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยเนื่องจากการทำงานตั้งแต่ที่ได้มาทำงานที่อุทหาเรือพระจุลจอมเกล้า กรมอุทหาเรือ แบ่งเป็น เคย และไม่เคย

ช่าง หมายถึง บุคคลที่เป็นลูกจ้างประจำหมวดฝีมือสังกัดอุทการเรือพระจุลจอมเกล้า
กรมอุทการเรือ

หัวหน้าช่าง หมายถึง บุคคลที่เป็นหัวหน้าของช่าง ซึ่งเป็นนายทหารสัญญาบัตรชั้นยศ
เรือตรี – เรือเอก

หัวหน้านายช่างโรงงาน หมายถึง บุคคลที่เป็นหัวหน้าของหัวหน้าช่าง ซึ่งเป็นนายทหาร
สัญญาบัตรชั้นยศ นาวาโท – นาวาเอก

เจ้าหน้าที่นิรภัยการช่าง หมายถึง เจ้าหน้าที่ที่มีหน้าที่ด้านความปลอดภัยในการทำงาน
ของ อุทการเรือพระจุลจอมเกล้า กรมอุทการเรือ